

Arrest

nr. 254 400 van 11 mei 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. GASPART
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nicaraguaanse nationaliteit te zijn, op 22 januari 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 december 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 maart 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 april 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. LAURENT *loco* advocaat G. GASPART en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Nicaraguaanse nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen België binnengekomen op 16 oktober 2018 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 17 december 2018.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster door de Dienst Vreemdelingenzaken op 30 juli 2019 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd verzoekster op 12 oktober 2020 gehoord.

1.3. Op 21 december 2020 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 21 december 2020 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Nicaraguaanse nationaliteit en bent u afkomstig van Managua. Na uw middelbare school startte u aan de Universidad Central Americana uw studie industrieel ingenieur. Tussen april 2018 en juli 2018 nam u samen met uw ouders en met medestudenten deel aan zeven massamanifestaties tegen het regime van Daniel Ortega. De Nicaraguaanse autoriteiten voerden de politieaanwezigheid in uw wijk op en namen repressiemaatregelen tegen manifestanten. U besloot het land te verlaten. U vroeg eind juli 2018 een paspoort aan, verkreeg dit op 8 augustus 2018 en verliet Nicaragua op 15 oktober 2018. U reisde op legale wijze samen met uw oom S. S. E. R. (...) (O.V. (...)), die Nicaragua ontvluchtte omwille van andere motieven, via Costa Rica en Spanje naar België waar jullie aankwamen op 16 oktober 2018. Sinds november 2018 neemt u deel aan activiteiten van SOS Nicaragua in België en doet u logistiek werk voor deze organisatie. U diende net als uw oom E. (...) in België een verzoek om internationale bescherming in op 17 december 2018. In februari of maart 2020 kwamen agenten van de CPC (Consejo del Poder Ciudadano – een burgerraad) naar uw huis om te vragen waarom u niet meer in Nicaragua en op de universiteit was. U vreest dat uw naam mogelijk op een CPC-lijst met manifestanten staat en u hierdoor bij een eventuele terugkeer naar Nicaragua ontvoerd kan worden. U vreest voorts dat u bij een eventuele terugkeer naar Nicaragua niet verder zou kunnen studeren.

Ter staving van uw verzoek legt u uw origineel paspoort neer; alsook een kopie van uw studentenkaart; enkele foto's van uw aanwezigheid op politieke bijeenkomsten in Nicaragua en in België; en een brief van P. R. H. (...), een Nicaraguaans politiek adviseur bij het Europees Parlement, over mensenrechtenschendingen in Nicaragua en het risico dat u loopt bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U heeft niet aannemelijk gemaakt dat u bij terugkeer naar Nicaragua in het vizier van de autoriteiten zou lopen. Uit uw verklaringen blijkt immers geenszins dat u vóór uw vertrek uit uw land van herkomst in de negatieve aandacht van de Nicaraguaanse autoriteiten stond. Behalve uw deelname aan ongeveer zeven manifestaties had u geen enkele politieke activiteit in Nicaragua (notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 12/10/2020, p. 5). Bovendien nam u deel aan de manifestaties zonder hierbij aangesloten te zijn bij enige politieke of studentenorganisatie (CGVS, p. 6) en beschrijft u zichzelf als een stille deelnemer die haar gezicht altijd bedekte (CGVS, p. 8). U legt weliswaar een foto neer waarop u ongemaskerd een zelfgemaakte mortier hanteert maar geeft aan dat u dit wapen leende en louter poseerde voor een foto (CGVS, p. 12). U werd noch tijdens deze manifestaties, noch in de drie maanden tussen uw laatste deelname aan een manifestatie en uw vertrek uit Nicaragua geconfronteerd met enige persoonlijke problemen (CGVS, p. 5). Dat u niet onder de negatieve aandacht van de Nicaraguaanse autoriteiten stond, blijkt evenzeer uit de vaststelling dat u uw paspoort zonder enige problemen wist te verkrijgen, zelfs via een versnelde procedure (CGVS, p. 4) en dat u probleemloos op legale wijze per vliegtuig Nicaragua verlaten heeft (CGVS, p. 5). U gaf tot slot zelf aan dat u geen publiek gekende persoon bent (CGVS, p. 5) waarmee u bevestigt dat u niet over het profiel beschikt dat onder specifieke negatieve aandacht van de autoriteiten zou kunnen komen. Uit het geheel van uw verklaringen moet dan ook geconcludeerd worden dat uit niets blijkt dat u vóór uw vertrek uit Nicaragua als een oppositielid werd beschouwd.

Uit uw verklaringen over de gebeurtenissen na uw vertrek uit Nicaragua blijkt evenmin dat u in de verhoogde aandacht van de Nicaraguaanse autoriteiten staat. Uit niets blijkt immers dat het bezoek van de CPC aan uw ouderlijke woning na uw vertrek – waarbij een CPC-lid aangaf dat zij het jammer vond dat u niet meer in Nicaragua was (CGVS, p. 8) – iets anders uitmaakte dan een routine-inspectie omwille van waterzuivering (CGVS, p. 9). Dergelijke controles vinden overigens plaats in alle huizen (CGVS, p. 9). Uw (volkomen hypothetisch) vermoeden over uw aanwezigheid op een lijst van de CPC

kan voorts evenmin overtuigen (CGVS, p. 12): uw vader zou uw buurman, de advocaat J. O. S. (...), hebben verteld dat jullie deelnamen aan protesten, niet wetende dat deze de informatie zou doorspelen (CGVS, p. 12). Aangezien S. (...) echter als advocaat voor het ministerie van justitie werkte en jongeren rekruteerde voor de Sandinistische Jeugd in de wijk (CGVS, p. 12) is het absoluut niet aannemelijk dat uw vader deze potentieel gevoelige informatie met deze overheidsmedewerker deelde. Uit voorgaande blijkt bijgevolg niet dat u en uw familie in het vizier van de Nicaraguaanse autoriteiten kwamen te staan. Ook uit uw verklaringen over het wedervaren van uw mede-manifestanten kan geenszins afgeleid worden dat u een risico op vervolging of ernstige schade loopt: uw twee vriendinnen Sa. (...) en Ch. (...), met wie u samen deelnam aan een protestactie op 18 april 2018, wonen nog steeds in Nicaragua, ondervonden geen problemen na de protesten en stellen het goed (CGVS, p. 9, 10) en uw ouders – met wie u naar manifestaties ging (CGVS, p. 6) – wonen nog steeds in dezelfde woning (CGVS, p. 2). U haalde een voorbeeld aan van uw medestudent J. C. (...) die enkele dagen meegenomen werd door de autoriteiten maar gaf verder aan dat deze jongeman tijdens de protesten een actieve rol op de frontlinie speelde (CGVS, p. 10) waardoor zijn situatie geenszins met de uwe kan vergeleken worden. Hetzelfde blijkt wanneer het CGVS u vroeg naar nog voorbeelden van studenten die ontvoerd werden. U stelde dat er nog vijf studenten werden ontvoerd maar kon er slechts twee bij naam noemen: L. A. (...) en R. R. (...) (CGVS, p. 10). De eerste was vertegenwoordiger van de studenten tijdens de protesten (CGVS, p. 11) en de tweede hielp op de barricades (CGVS, p. 11). Dit zijn actieve, zichtbare protesteersders wier profiel geenszins met het uwe kan vergeleken worden.

Gelet op voorgaande heeft u geenszins in concreto aangetoond dat u bij terugkeer naar Nicaragua problemen zal kennen. Dat u intussen in België logistiek werk heeft geleverd voor de organisatie SOS Nicaragua (CGVS, p. 3), volstaat op zich niet om in concreto aannemelijk te maken dat u problemen zou kennen bij terugkeer naar Nicaragua. Er is namelijk geen enkele indicatie dat de Nicaraguaanse autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn, noch dat u louter door een logistieke bijdrage aan een organisatie in België beschouwd zou worden als een doelwit voor de Nicaraguaanse autoriteiten. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt bovendien dat een louter (langdurig) verblijf in het buitenland of een louter verzoek om internationale bescherming in het buitenland in Nicaragua niet strafbaar of problematisch is. Bij terugkeer kunnen Nicaraguanen wel onderworpen worden aan een al dan niet grondige ondervraging, waarbij onder meer de motieven van hun verblijf in het buitenland onderzocht worden en waarbij er ook geverifieerd wordt of de terugkerende Nicaraguaan niet betrokken is in een lopende juridische procedure. Problemen stellen zich hierbij echter volgens verschillende geraadpleegde bronnen enkel voor personen met een welbepaald politiek profiel (en ook voor personen die in de Verenigde Staten in de gevangenis hebben gezeten). U heeft echter, zoals hierboven reeds geargumenteed werd, niet aannemelijk gemaakt dat u een dergelijk problematisch politiek profiel zou hebben.

Bijgevolg kan er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat de Nicaraguaanse autoriteiten u niet zullen viseren bij een terugkeer naar uw land van nationaliteit. U heeft derhalve niet aangetoond dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar Nicaragua vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling of bestraffing.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Nicaragua van december 2018, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/country_of_origin_report_nicaragua_20181220.pdf) blijkt dat Nicaragua zich in een diepe socio-politieke crisis bevindt. Er worden op grote schaal mensenrechtenschendingen gepleegd door de overheid. Het geweld in Nicaragua is wijdverspreid en wordt gepleegd door de politiediensten en paramilitaire groeperingen. Repressie, het gewelddadig neerslaan van protesten en verwijderen van wegblokkades evenals arbitraire arrestaties zijn veelvoorkomende fenomenen in Nicaragua. Hierbij worden burgers met een welbepaald profiel geviséerd. Dit type geweld is in wezen doelgericht van aard, en heeft bijgevolg geen uitstaans met artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet doch houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie. Bovendien kadert dit geweld niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Hoewel de situatie in Nicaragua zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in Nicaragua sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere

strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Nicaragua een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Wat betreft uw vrees dat u niet verder zou kunnen studeren omdat de Nicaraguaanse regering besloot om het aantal beursstudenten te verlagen (CGVS, p. 8) moet tot slot benadrukt worden dat dit geen verband houdt met de criteria van het Vluchtelingenverdrag noch ressorteert dit onder de definitie van subsidiaire bescherming.

Ook in het kader van het verzoek om internationale bescherming van uw oom S. S. E. R. (...) (O.V. (...)) werd door het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing genomen.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, werd aan het administratieve dossier toegevoegd.

De documenten die u voorlegt slagen er niet in om voorgaande conclusies te wijzigen. Uw paspoort en studentenkaart tonen enkel uw identiteit en nationaliteit aan die in deze beslissing niet ter discussie staan. De foto's over uw politieke betrokkenheid werden hierboven reeds besproken. De brief van P. R. H. (...) verandert niets aan de vaststelling dat u niet in concreto aantoonde een gegronde vrees voor vervolging of risico op ernstige schade te lopen bij een terugkeer naar Nicaragua.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 3 van het EVRM, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Tevens meent zij dat er sprake is van een beoordelingsfout.

2.2. Stukken

Verzoekster voegt volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

- foto's van haar deelname aan de activiteiten van SOS Nicaragua in België (stuk 3).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekers afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.3.3. In de mate verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.4. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekster in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.3.5.1. Verzoekster vreest bij een eventuele terugkeer naar Nicaragua ontvoerd te worden omdat haar naam mogelijk op een CPC-lijst met manifestanten staat en ook dat ze niet verder zou kunnen studeren. Verzoekster nam samen met haar ouders en medestudenten tussen april en juli 2018 deel aan zeven manifestaties tegen het regime van Daniel Ortega. De Nicaraguaanse autoriteiten voerden de politieaanwezigheid in haar wijk op en namen repressiemaatregelen tegen manifestanten. In België neemt verzoekster deel aan de activiteiten van SOS Nicaragua en doet ze logistiek werk voor deze organisatie. In februari of maart 2020 kwamen agenten van de CPC naar haar ouderlijk huis om te vragen waarom verzoekster niet meer in Nicaragua en op de universiteit was.

2.3.5.2. Verzoekster voert in haar verzoekschrift aan dat de commissaris-generaal onvoldoende rekening heeft gehouden met de context van Nicaragua. Zij verwijst naar de informatie in de door de commissaris-generaal aangehaalde COI Focus inzake Nicaragua en onderstreept dat hieruit blijkt dat studenten en jongeren de groep zijn met het hoogste risico op vervolging, dat er ook een risico bestaat voor personen die enkel steun hebben geboden aan betogers en dat vrouwen een verhoogd risico lopen. Verzoekster wijst er dan ook op dat zij over een risicoprofiel beschikt, aangezien zij een jonge vrouw is die als student heeft deelgenomen aan de protesten.

2.3.5.3. De Raad beaamt na lezing van de voorliggende landeninformatie dat de toestand in Nicaragua problematisch is en dat de daar heersende repressie in sterke mate is toegenomen. Niettemin gaat verzoekster eraan voorbij dat een dergelijke verwijzing naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene rapporten *in casu* niet volstaat om aan te tonen dat zij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd, vervolgd of geïsoleerd.

Uit het geheel van de voorliggende landeninformatie blijkt immers niet dat er sprake is van een systematische vervolging van elke persoon die enigszins kritiek uit op het regime, die demonstreert, of die sympathiseert met de opposanten.

Indien de repressie in sterke mate is toegenomen, dan zijn het vooral personen met een specifiek profiel die in de aandacht komen van de Nicaraguaanse overheden. Dit betreffen voornamelijk personen die door hun handelingen bekend raken en in het vizier komen van de overheden, zoals jongeren en studenten die deelnemen aan de protesten, in het bijzonder zij die tot militante studentenbewegingen behoren, leraren die weigeren deel te nemen aan pro-regeringsdemonstraties of die hun oppositie tegen de regering uiten, gezondheidswerkers die medische zorg bieden aan betogers, voormalig militair personeel dat weigert toe te treden tot paramilitaire groeperingen, mensenrechtenverdedigers, journalisten die berichten over de protesten, leden van de Katholieke kerk die bemiddelen in het conflict, boeren die hun oppositie tegen de regering uiten, zoals leden van de Boerenbewegingen en militanten, vrouwen in hun rol als moeder van betogers en mensenrechtenverdedigers, kinderen en adolescenten, en tegenstanders van het regime van Ortega (COI Focus "Nicaragua" d.d. december 2018, p. 14-28).

Noch het CGVS noch de Raad betwisten aldus dat in de heersende Nicaraguaanse context burgers met een welbepaald profiel kunnen worden vervolgd of geïsoleerd. Uit de voorliggende landeninformatie blijkt echter dat het risico op vervolging afhankelijk is van de individuele omstandigheden. Een loutere verwijzing naar een risicoprofiel volstaat dan ook niet om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. De beoordeling van het risico op vervolging is immers afhankelijk van verzoeksters individuele omstandigheden. Verzoekster moet aldus concrete, op haar persoon betrokken elementen of feiten aanreiken waaruit kan blijken dat zij persoonlijk omwille van haar profiel dreigt te worden geïsoleerd of vervolgd bij een terugkeer naar Nicaragua, alwaar zij evenwel, zo blijkt uit wat volgt, in gevaar blijft. In dit verband wordt ook verwezen naar punt 2.3.6.3. van dit arrest.

2.3.6.1. Verzoekster meent dat uit haar verklaringen wel degelijk blijkt dat zij bij terugkeer een risico op vervolging loopt. Volgens haar vormt het feit dat iemand van de CPC haar afwezigheid betreurt een aanwijzing dat zij in zekere mate wordt gezocht. Waar in de bestreden beslissing erop gewezen wordt dat haar ouders niet vervolgd werden, wijst zij erop dat dit geenszins het risico voor verzoekster uitsluit aangezien er een zekere willekeur bestaat in de vervolging. Daarenboven loopt zij omwille van haar zichtbare deelname aan de activiteiten van SOS Nicaragua in België een verhoogd risico bij terugkeer.

Als bijlage bij haar verzoekschrift voegt zij foto's van haar deelname aan activiteiten van SOS Nicaragua in België (bijlage 3 van het verzoekschrift). Zij duidt op de informatie uit de COI focus "*NICARAGUA Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays*" d.d. 3 april 2020 waaruit de risico's voor terugkeerders blijken en verwijst daarnaast nog naar nieuwe wetgeving die de Nicaraguaanse regering wilt invoeren en die volgens *Human Rights Watch* de vervolging zou kunnen rechtvaardigen van iedereen die kritiek uit tegen de regering.

2.3.6.2. De Raad wijst er in dit verband evenwel vooreerst op dat in de bestreden beslissing op uitvoerige wijze wordt vastgesteld dat *in casu* verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij bij terugkeer naar Nicaragua in het vizier van de autoriteiten zou lopen, aangezien (A) uit haar verklaringen geenszins blijkt dat zij voor haar vertrek uit haar land van herkomst in de negatieve aandacht van de Nicaraguaanse autoriteiten stond, daar (a) zij behalve haar deelname aan ongeveer zeven manifestaties geen enkele politieke activiteit had in Nicaragua, (b) zij deelnam aan de manifestaties zonder hierbij aangesloten te zijn bij enige politieke of studentenorganisatie, (c) zij zichzelf beschrijft als een stille deelnemer die haar gezicht altijd bedekte, (d) zij noch tijdens deze manifestaties, noch in de drie maanden tussen haar laatste deelname aan een manifestatie en haar vertrek uit Nicaragua geconfronteerd werd met persoonlijke problemen, (e) zij zonder enige problemen haar paspoort wist te verkrijgen, zelfs via een versnelde procedure, (f) zij probleemloos op legale wijze per vliegtuig Nicaragua heeft verlaten en (g) zij tot slot zelf aangaf dat zij geen publiek gekende persoon is en derhalve bevestigde dat zij niet over het profiel beschikt dat onder specifieke negatieve aandacht van de autoriteiten zou kunnen komen; (B) uit haar verklaringen over de gebeurtenissen na haar vertrek uit Nicaragua evenmin blijkt dat zij in de verhoogde aandacht van de Nicaraguaanse autoriteiten staat, daar (a) uit niets blijkt dat het bezoek van de CPC aan haar ouderlijke woning na haar vertrek iets anders uitmaakte dan een routine-inspectie omwille van waterzuivering en (b) haar (volkomen hypothetisch) vermoeden over haar aanwezigheid op een lijst van de CPC evenmin kan overtuigen; (C) ook uit haar verklaringen over het wedervaren van haar mede-manifestante geenszins kan worden afgeleid dat zij een risico op vervolging of ernstige schade loopt daar (a) haar twee vriendinnen Sa. en Ch., met wie zij samen deelnam aan een protestactie op 18 april 2018, nog steeds in Nicaragua wonen, geen problemen ondervonden na de protesten en het goed stellen, (b) ook haar ouders, met wie zij naar de manifestaties ging, nog steeds in dezelfde woning wonen en (c) de voorbeelden die zij gaf van jongeren die problemen kenden omwille van hun deelname aan de manifestaties actieve, zichtbare protesteers betroffen wier profiel geenszins met het hare kan vergeleken worden; en (D) het loutere feit dat zij intussen in België logistiek werk heeft geleverd voor de organisatie SOS Nicaragua op zich niet volstaat om *in concreto* aannemelijk te maken dat zij problemen zou kennen bij terugkeer naar Nicaragua, aangezien er geen enkele indicatie is dat de Nicaraguaanse autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn, noch dat zij louter door een logistieke bijdrage aan een organisatie in België beschouwd zou worden als een doelwit voor de Nicaraguaanse autoriteiten.

De Raad is van oordeel dat verzoekster, in een poging voormelde motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht te stellen, blijft steken in het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen en het tegenspreken van de gevolgtrekking van het Commissariaat-generaal, maar dit zonder één element van de bestreden beslissing afdoende en concreet te weerleggen.

Waar zij stelt dat het feit dat iemand van de CPC haar afwezigheid betreurde en dat dit een aanwijzing is dat zij in zekere mate wordt onderzocht, stelt de Raad vast dat verzoekster niet verder komt dan blote beweringen en hiermee geenszins *in concreto* de motivering in de bestreden beslissing dat uit niets blijkt dat het bezoek van de CPC aan haar ouderlijke woning na haar vertrek iets anders uitmaakte dan een routine-inspectie omwille van waterzuivering en dat ook haar (volkomen hypothetisch) vermoeden over haar aanwezigheid op een lijst van de CPC geenszins kon overtuigen, in een ander daglicht stelt.

Wat betreft de opmerking van verzoekster dat het feit dat haar ouders niet vervolgd werden geenszins het risico op vervolging voor verzoekster uitsluit aangezien er een zekere willekeur bestaat in de vervolging, stelt de Raad vast dat verzoekster met deze opmerking evenmin erin slaagt *in concreto* aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar Nicaragua in het vizier van de Nicaraguaanse autoriteiten zou lopen.

Waar verzoekster verwijst naar haar activiteiten voor SOS Nicaragua in België en meent dat zij omwille hiervan een verhoogd risico loopt, duidt de Raad erop dat dienaangaande in de bestreden beslissing terecht wordt geoordeeld dat het feit dat zij in België logistiek werk heeft geleverd voor de organisatie SOS Nicaragua op zich niet volstaat om *in concreto* aannemelijk te maken dat zij problemen zou kennen bij terugkeer naar Nicaragua. Immers wijst de commissaris-generaal er dienaangaande terecht op dat er

geen enkele indicatie is dat de Nicaraguaanse autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn, noch dat zij louter door een logistieke bijdrage aan een organisatie in België beschouwd zou worden als een doelwit voor de Nicaraguaanse autoriteiten. De foto's die verzoekster bijbrengt en waaruit haar betrokkenheid bij de organisatie SOS Nicaragua blijkt (bijlage 3), en die overigens dezelfde foto's betreffen als deze die zij reeds op het Commissariaat-generaal neerlegde (zie administratief dossier, stuk 6, map documenten, doc. 3, zie foto 2, 4 en 5), werpen hierop geen ander licht.

Verder wijst de Raad erop dat op basis van de voorliggende landeninformatie, meer bepaald de "*COI Focus. Nicaragua. Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays*" van 3 april 2020 (administratief dossier, stuk 7, map landeninformatie, deel 1), niet kan worden aangenomen dat er sprake is van een bewust en systematisch beleid waarbij iedere Nicaraguaan die terugkeert naar Nicaragua louter omwille van zijn verblijf in het buitenland of omwille van het indienen van een verzoek om internationale bescherming, het risico loopt te worden blootgesteld aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Noch de Belgische autoriteiten noch internationale organisaties zoals de IOM verstrekken aan de Nicaraguaanse autoriteiten informatie over enig verzoek om internationale bescherming in België. Evenmin blijkt dat een louter verzoek om internationale bescherming in het buitenland of een louter (langdurig) verblijf in het buitenland in Nicaragua strafbaar of problematisch is.

De Raad betwist niet dat verzoekster bij een terugkeer mogelijk zal worden gescreend en al dan niet grondig ondervraagd over haar activiteiten in het buitenland, de redenen waarom en de wijze waarop zij Nicaragua heeft verlaten, dan wel er naar terugkeert. Daarbij kan ook worden geverifieerd of de terugkerende Nicaraguaan niet betrokken is in een lopende juridische procedure. Echter, het loutere feit dat terugkerende afgewezen verzoekers bij binnenkomst in Nicaragua mogelijk worden ondervraagd kan op zich bezwaarlijk leiden tot het besluit dat er in verzoeksters hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan worden aangenomen. Problemen stellen zich hierbij volgens verschillende geraadpleegde bronnen enkel voor personen met een welbepaald politiek profiel (en ook voor personen die in de Verenigde Staten in de gevangenis hebben gezeten).

Gelet op het voorgaande kan bijgevolg niet *a priori* worden aangenomen dat iedere Nicaraguaan die vanuit het buitenland terugkeert naar Nicaragua enkel en alleen door deze terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde verzoeker om internationale bescherming is een risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging of ernstige schade. De behandeling die een afgewezen verzoeker bij een terugkeer naar Nicaragua te beurt kan vallen, hangt dan ook af van zijn individuele omstandigheden. Het volstaat bijgevolg niet om te verwijzen naar algemene landeninformatie om een vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Dit moet *in concreto* worden aangetoond. Gelet op bovenstaande vaststellingen, slaagt verzoekster hierin evenwel niet.

2.3.6.3. Waar verzoekster nog verwijst naar haar profiel als student, jongere en vrouw, herhaalt de Raad dat het niet volstaat om te verwijzen naar een kwetsbaar profiel en algemene landeninformatie om een vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Dit moet *in concreto* worden aangetoond. De Raad merkt op dat uit verzoeksters verklaringen echter is gebleken dat zij niet in het vizier van de autoriteiten stond omwille van deelname aan betogingen, omdat zij student was of omwille van haar vrouw zijn. Verzoeksters verwijzingen hebben bijgevolg geen betrekking op haarzelf en tonen niet aan dat zij concreet als jongere, als student of als vrouw gevisieerd werd of het slachtoffer is geweest van een aanhoudende persoonlijke en doelgerichte vervolging.

2.3.7. Voorts stelt de Raad nog vast dat verzoekster de motivering in de bestreden beslissing dat haar vrees dat zij niet verder zou kunnen studeren omdat de Nicaraguaanse regering besloot om het aantal beursstudenten te verlagen, geen verband houdt met de criteria van het Vluchtelingenverdrag noch ressorteert onder de definitie van subsidiaire bescherming, in haar verzoekschrift ongemoeid laat waardoor deze als onbetwist en vaststaand wordt beschouwd.

2.3.8. De overige door verzoekster voorgelegde documenten vermogen geen afbreuk te doen aan het voorgaande.

De Raad stelt vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing waar de commissaris-generaal deze documenten correct beoordeelt als volgt: *“De documenten die u voorlegt slagen er niet in om voorgaande conclusies te wijzigen. Uw paspoort en studentenkaart tonen enkel uw identiteit en nationaliteit aan die in deze beslissing niet ter discussie staan. De foto’s over uw politieke betrokkenheid werden hierboven reeds besproken. De brief van P. R. H. (...) verandert niets aan de vaststelling dat u niet in concreto aantoonst een gegronde vrees voor vervolging of risico op ernstige schade te lopen bij een terugkeer naar Nicaragua.”* Deze motieven worden beaamd en overgenomen.

De door verzoekster bij het verzoekschrift gevoegde foto's (bijlage 3 van het verzoekschrift), werden hierboven reeds besproken (zie punt 2.2.4.2.).

2.3.9. Waar verzoekster nog de schending aanhaalt van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, dient te worden opgemerkt dat voormeld artikel bepaalt dat het feit dat een asielzoeker reeds werd vervolgd of ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks bedreigd is met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, een duidelijke aanwijzing vormt voor een gegronde vrees voor vervolging/een reëel risico op het lijden van ernstige schade, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. De Raad wijst er evenwel op dat verzoekster geenszins aantoonst dat zij reeds werd vervolgd in de zin van 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster kan zich dan ook niet dienstig op de schending van voormeld artikel beroepen.

2.3.10. Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekster de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de voormelde wet kan worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekster een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal desbetreffend als volgt: *“Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.*

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Nicaragua van december 2018, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/country_of_origin_report_nicaragua_20181220.pdf blijkt dat Nicaragua zich in een diepe socio-politieke crisis bevindt. Er worden op grote schaal mensenrechtenschendingen gepleegd door de overheid. Het geweld in Nicaragua is wijdverspreid en wordt gepleegd door de politiediensten en paramilitaire groeperingen. Repressie, het gewelddadig neerslaan van protesten en verwijderen van wegblokkades evenals arbitraire arrestaties zijn veelvoorkomende fenomenen in Nicaragua. Hierbij worden burgers met een welbepaald profiel geviséerd. Dit type geweld is in wezen doelgericht van aard, en heeft bijgevolg geen uitstaans met artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet doch houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie. Bovendien kadert dit geweld niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Hoewel de situatie in Nicaragua zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in Nicaragua sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Nicaragua een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.” De Raad stelt vast dat verzoekster geen concrete elementen bijbrengt die deze vaststelling weerleggen.

In hoofde van verzoekster kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.3.11. Waar verzoekster aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekster neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 6 en 7), en dat verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal *d.d.* 12 oktober 2020 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Spaans en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekster op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. X; RvS 28 november 2006, nr. X). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.3.12. Uit wat voorafgaat blijkt dat in hoofde van de commissaris-generaal door de Raad geen beoordelingsfout kan worden ontwaard.

2.3.13. De Raad oordeelt dat verzoekster geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekster noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf mei tweeduizend eenentwintig door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET